

Datum van inontvangstneming : 01/04/2015

Zaak C-96/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 februari 2015

Verwijzende rechter:

Tribunal de grande instance de Nanterre (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 januari 2015

Verzoekende partij:

Saint Louis Sucre SA, rechtsopvolger van Saint Louis Sucre SNC

Verwerende partij:

Directeur général des douanes et droits indirects

VERZOEKENDE PARTIJ

SOCIETE SAINT LOUIS SUCRE, S.A.

[*omissis*]

[*omissis*] [PARIJS]

[*omissis*]

VERWERENDE PARTIJ

**[OMISSIS] LE DIRECTEUR GÉNÉRAL DES DOUANES ET DROITS
INDIRECTS**

[*omissis*]

[MONTREUIL] [*omissis*]

[*omissis*]

De zaak is ter openbare terechtzitting van 10 december 2014 behandeld voor de rechtbank [*omissis*]

[*omissis*]

TUSSENVONNIS

[*omissis*] **[Or. 2]**

UITEENZETTING VAN HET GESCHIL:

De onderneming Saint Louis Sucre SA is een suikerproducent, die valt onder de gemeenschapsverordening betreffende een gemeenschappelijke marktordening voor suiker (GMO) en uit dien hoofde is gehouden tot voldoening van de suikerproductieheffingen overeenkomstig de regeling die onder meer is vastgesteld in verordeningen nr. 1785/81 van 30 juni 1981 en nr. 1260/2001 van 19 juni 2001.

Deze heffingen, die deel uitmaken van de eigen middelen van het gemeenschapsbudget, worden bij toepassing van de code général des impôts (algemeen belastingwetboek) overeenkomstig de voorschriften inzake indirecte belastingen geïnd door de Direction des douanes et droits indirects (directie douanerechten en indirecte rechten). [*omissis*]

Van mening dat zij voor het verkoopseizoen 2005/2006 ten onrechte heffingen heeft moeten voldoen om de uitvoerrestituties (communautaire uitvoersubsidies) voor suiker te financieren, ten bedrage van de opgeslagen suikerhoeveelheden die niet waren uitgevoerd op de datum waarop de gemeenschappelijke marktordening voor die heffingen en restituties verstreek – te weten 30 juni 2006 – heeft Saint Louis Sucre op 28 december 2008 bezwaar gemaakt en verzocht om terugbetaling van het bedrag van 158 982 544 EUR. Bij schrijven van 30 september 2009 heeft de algemene directie douanerechten en indirecte rechten dit bezwaar afgewezen.

Bij verzoekschrift van 19 november 2009 heeft Saint Louis Sucre een vordering ingesteld tegen de algemene directie douanerechten en indirecte rechten [*omissis*], waarmee hij voormelde afwijzingsbeslissing betwistte en verzocht om het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, alvorens recht te doen, te verzoeken om een prejudiciële beslissing over negen prejudiciële vragen met betrekking tot de uitlegging van verordening nr. 1260/2001 van 19 juni 2001 en de in verordening nr. 1234/2007 van 22 oktober 2006 opgenomen verordening nr. 218/2006, en de geldigheid van verordening nr. 493/2006 van de Commissie van 27 maart 2006 en verordening nr. 164/2007 van 19 februari 2007.

Op een in een eerder geding voor de onderhavige rechtbank gedaan prejudicieel verzoek, dat betrekking had op de verkoopseizoenen 2001/2002 tot en met 2003/2004, heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bij arrest van 8 mei 2008 de verordeningen van de Commissie voor die verkoopseizoenen

ongeldig verklaard en de krachtens artikel 15 van verordening nr. 1260/2001 te hanteren berekeningsmethode gepreciseerd. Bij beschikking van 3 november 2009 heeft het Hof verordening nr. 1686/2005 van de Commissie voor het verkoopseizoen 2004/2005 op dezelfde gronden ongeldig verklaard.

Op 3 november 2009 ging de Commissie over tot vaststelling van verordening nr. 1193/2009 houdende rectificatie van de verordeningen nr. 1762/2003, nr. 1775/2004, nr. 1686/2005 en nr. 164/2007 en houdende vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor de verkoopseizoenen 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 en 2005/2006.

Op 6 september 2010 is de zaak, op verzoek van partijen, van de rol gehaald in afwachting van het arrest van het Hof van Justitie over de vraag betreffende de geldigheid van verordening nr. 1193/2009. Bij arrest van 27 september 2012 heeft het Hof van Justitie verordening nr. 1193/2009 ongeldig verklaard. Op 2 december 2013 is een nieuwe verordening tot vaststelling van de bedragen van de heffingen voor de verkoopseizoenen 2001/2002 tot en met 2005/2006 vastgesteld, die is gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie van 19 december 2013.

Op 5 maart 2014 heeft Saint Louis Sucre een conclusie ingediend, nadat de zaak opnieuw was ingeschreven op de rol van de rechtbank.

Saint Louis Sucre voert aan dat het bedrag van de gevraagde terugbetaling weliswaar op basis van verordening nr. 1360/2013 zal kunnen worden berekend, maar dat de kwestie van de terugbetaling van de heffingen op opgeslagen maar niet-uitgevoerde suiker bij het verstrijken van de gemeenschappelijke marktordening voor suiker blijft bestaan, aangezien de sinds 1986 geldende regeling inzake productieheffingen, zoals die bij verordening nr. 1260/2001 was vastgesteld, bij verordening nr. 318/2006 van 20 februari 2006 is opgeheven. Zij herinnert aan de algemene doelstellingen van de gemeenschappelijke marktordening voor suiker, die de Raad had vastgesteld in meerdere opeenvolgende basisverordeningen, waaronder verordening nr. 1785/81 van 30 juni 1981 en verordening nr. 1260/2001 van 19 juni 2001, en met name aan het feit dat producenten moeten voorzien in zelffinanciering van alle uitgaven die verband houden met de afzet van communautaire „overschotten”. Zij zet uiteen dat de nieuwe gemeenschappelijke marktordening niet langer voorziet in productieheffingen ter zelffinanciering van de uitvoer, zodat een deel van de voldane heffingen niet **[Or. 3]** is gebruikt voor de financiering van de uitvoer, maar de Gemeenschap heeft verrijkt. Zij meent dat haar verzoek om terugbetaling gegrond is, aangezien de Gemeenschap op 30 juni 2006 een voorraad van 5 669 000 ton quotumsuiker had aangelegd, die was geboekt als niet-uitgevoerd uit te voeren overschot, en aangezien voor die hoeveelheden tot dusver geen enkele restitutie was uitbetaald.

Saint Louis Sucre wijst erop dat het Hof van Justitie in zijn arrest van 8 mei 2008, Zuckerfabrik Jülich I, heeft bevestigd dat „[...] de hoeveelheden producten die eventueel aan het eind van het verkoopseizoen zijn opgeslagen, voor de vaststelling van het uit te voeren overschot worden gerekend tot de niet-verbruikte hoeveelheden, hoewel daarvoor in dit stadium per hypothese geen afzetsteun werd verleend”, en dat het Hof zich nog niet heeft uitgesproken over de gevolgen die in het onderhavige geval aan de opheffing van die „regeling” moeten worden verbonden.

In deze omstandigheden handhaaft Saint Louis Sucre haar vordering om het Hof van Justitie, alvorens recht te doen, te verzoeken om een prejudiciële beslissing over vier prejudiciële vragen.

Verzoekster betoogt dat artikel 15, lid 2, juncto artikel 15, lid 8, van verordening nr. 1260/2001 van de Raad de terugbetaling van productieheffingen toestond in geval van niet-verlenging van de regeling en dat de Commissie dan ook gehouden was om de in artikel 44 van verordening nr. 318/2006 van de Raad bedoelde overgangsmaatregelen aldus toe te passen dat nuttige werking zou worden verleend aan artikel 15 van verordening nr. 1260/2001. Zij beroept zich op het principiële verbod op ongerechtvaardigde verrijking, dat deel uitmaakt van de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht. Onder verwijzing naar het feit dat het Hof – met inachtneming van de beoordelingsmarge van de Commissie in deze sector – communautaire handelingen toetst aan het evenredigheidsbeginsel, betoogt verzoekster dat de Commissie, gelet op de aanzienlijke bedragen waarover het hier gaat, blijk heeft gegeven van een kennelijk onjuiste opvatting door te oordelen dat zij de heffingen op de niet-uitgevoerde voorraden niet hoefde terug te betalen, terwijl de werkelijk uitgevoerde hoeveelheden gekend waren op het einde van het tijdvak voor de herberekening van de heffingen bij het verstrijken van de gemeenschappelijke marktordening (15 februari 2007). Voorts poneert zij dat de niet-terugbetaling van de teveel betaalde heffingen buitensporige en ontoelaatbare financiële beperkingen stelt aan haar werkzaamheden en afbreuk doet aan haar vrijheid van ondernemen.

Saint Louis Sucre geeft aan dat het Hof zich over de berekeningswijze van de gevraagde terugbetalingen zal moeten uitspreken naargelang van zijn antwoord op de eerste prejudiciële vraag, die betrekking heeft op het beginsel van het recht op terugbetaling.

Op grond van de voorgaande overwegingen – waaruit blijkt dat de Europese Commissie tot terugbetaling was gehouden, aangezien zij bij de vaststelling van verordening nr. 164/2007, op 19 februari 2007, kennis had van de op 30 juni 2006 opgeslagen suikerhoeveelheden – betwist verzoekster de geldigheid van die verordening omdat de Commissie geen gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheden die zij ontleent aan het Verdrag betreffende de Europese Unie.

Bij een op 8 april 2014 neergelegde akte heeft de directeur-generaal van douanerechten en indirecte rechten verzocht om hem akte te verlenen dat hij er geen bezwaar tegen maakt dat het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de vragen die verzoekster heeft geformuleerd in het petitum van haar conclusie van 5 maart 2014.

MOTIVERING VAN DE BESLISSING:

Hoewel het aan de nationale rechter staat om het gemeenschapsrecht in eerste instantie toe te passen, is het Hof van Justitie van de Europese Unie bij uitsluiting bevoegd om uitspraak te doen over de uitlegging en de geldigheid van handelingen van de gemeenschapsinstellingen.

Aangezien de aan de orde zijnde vragen zien op de uitlegging en de geldigheid van regelgevingsinstrumenten die vallen onder die uitsluitende bevoegdheid, moet het Hof van Justitie van de Europese Unie worden verzocht om een prejudiciële beslissing, te meer daar de partijen het eens zijn over de noodzaak van die prejudiciële verwijzing.

De prejudiciële vragen zullen worden voorgelegd in de bewoordingen zoals nader aangegeven in het dictum van deze beslissing en de behandeling van de zaak wordt geschorst. **[Or. 4]**

OM DIE REDENEN:

beslist [het Tribunal de grande instance de Nanterre] [*omissis*] op tegenspraak en alvorens recht te doen,

[*omissis*]

om het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1° Moeten artikel 15, leden 2 en 8, van verordening nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001, toegepast in het licht van de overwegingen 9 en 11 ervan en van de arresten *Zuckerfabrik Jülich I en II*, en de algemene communautaire beginselen van verbod van ongerechtvaardigde verrijking, evenredigheid en vrijheid van ondernemen, aldus worden uitgelegd dat een suikerproducent aanspraak kan maken op terugbetaling van de productieheffingen die zijn betaald voor de hoeveelheden quotumsuiker die op 30 juni 2006 nog waren opgeslagen, aangezien de regeling inzake productieheffingen niet na die datum is verlengd bij verordening nr. 318/2006 van de Raad van 20 februari 2006?

2°a Indien de vorige prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord: Moet het bedrag van de aan de producenten terug te betalen heffingen enkel worden gebaseerd op de suikerhoeveelheden die op 30 juni 2006 waren opgeslagen?

2°b Indien de vorige prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord: Moet de suikerhoeveelheid die als berekeningsbasis dient voor de terugbetaling van de heffingen, worden gebaseerd op de veranderingen in de communautaire suikervoorraad tussen 1 juli 2001 en 30 juni 2006?

3° Kan de terug te betalen heffing rechtmatig worden berekend door de in antwoord op de tweede prejudiciële vraag als uitgangspunt genomen suikervoorraad te vermenigvuldigen met het gewogen gemiddelde van de tijdens de GMO 2001/2006 vastgestelde „gemiddelde verliezen”, of moet die heffing anders worden berekend, en zo ja, op welke wijze?

4° Indien de vorige vragen bevestigend worden beantwoord: Is verordening nr. 164/2007 van 19 februari 2007 tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor het verkoopseizoen 2005/2006, ongeldig?

De behandeling van de zaak ten gronde wordt geschorst.

[*omissis*]